

יב:

עין משפט
גר מצודה

א י א ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה ד'
ב ב ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה ח'
ג ג ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה ט'
ד ד ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י'
ה ה ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"א
ו ו ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"ב
ז ז ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"ג
ח ח ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"ד
ט ט ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"ה
י י ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"ו
יא יא ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"ז
יב יב ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"ח
יג יג ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה י"ט
יד יד ח' פ"ק תולדות שגגות
הלכה כ'

מוסף רש"י

הרשימי, שם חכם
בשני המחזיקין, מי שני חכמי
לל וזהו שלח (שם)
המחזיקין, חזקתן, (לכלל שם)
השנים נקבעו לזה שני המחזיקין
לחיות מי חסות (שם) אחת
השנים אחת נרצח, שני
הכולל אחת נרצח שני נרצח
הוא לל שני נרצח ונבט שם
אין ידעה לחי שיעור, לל
שני ידעה שיעור שנים נלקח לל
השנים (שם) שם ידעה
לחצי שיעור, נלקח שם לל
לשנים שני שם חכם נבט שם

שיימה מקובצת

[illegible][illegible]

(א) גרחה דניל וואני יל דריל דעיי
שלל כוזט לפדות לא היו וסרים
הפדות בשמה שהשיגתם.

[illegible]

אבל נדשים במינים
לא נשמאית הרבא לא
למינא לא עמרתא ואמ
אמר לחון מבבלי ואמ
איבכוש ליה דברורי
ויגעו אמר בר נחמן
רב ויפא לא וי אמו
ולעצמו אמר ר"ל מור
"אמרו לו שנים בעלת
לא בעלתא מהימן ד
ויבחי ויבחי אמר

מחזק המעט דלתי גווי
מירי שיעור פרס דאן לענין הפסקה
שאל הפסקין דאן מלכה להפסקה
לשיעור פרס דאן מלשך ודאן בלמיר
ענגלח (פסקין דאן דאן) שאל נאן מיר
מירמה בשיעור פרס דלתי ואלן
שאל חייב עליה:
אובלין **מאיר** דאן פסקין
דגריס שיקים ונעמלס
מירי ודאן חישוק ליה מיר נגד דאן
עמא ודאן מירמח לו מירי
בגריס עליה:

אמאי שם חלב אחד הוא אמר ליה אביי העלמות ^א פגול ונותר חייב כו' ממין אחד חייב פשיטא ^ב אמר ר' תוסיתי כגון שאכלו בשני תמחויין ואליבא דרבי ^ג ומהולקין מהו דתימא כי אמר ר' יהושע לא שגא לקמ' ^ד דחייב אלמא לחומרא אמר קלולא לא אמר אי משני פטור פטור פשיטא אמר ריש לקיש משום ב' בשני תמחויין ואליבא דר' יהושע דאמר תמחויין ^ה אמר ר' יהושע לחומרא אמר קלולא לא אמר קמ' ^ו מינין ממין אחד הוא ואמאי קרי ליה ב' מינים משום וקתני פטור אלמא ליש קלולא ול"ש לחומרא קאמר ^ז וקתני ושני תמחויין רישא מין אחד ותמחוי אחד פשיטא ^ח לוי ידעה בנתיים ואליבא דרבנ' גמליאל ^ט דאמר אין הכותב שתי ארוכות בשתי העלמות אחת שחירת ו' וחכמים י' פטרין כן גמליאל סבר אין ידעה לחצי שיעור ^י לחצי שיעור: **מתנן** כמה ישוא ^{יא} ^{יב} באוכלין באילו ^{יג} וחכמים אומרים יעד שישאה מתחלה ועד סוף כרי אמאי ^{יד} טמאין וישתה משקין טמאין ^{טו} ^{טז} ששתה רביעית כדי איכיל פרס חייב ^{יז} ^{יח} רבי ^{יט} אלעזר אומר אם פ' מיים כל שהוא פטור: **גמ'** איכילו להו ^כ ^{כא} לחומרא לחומרא קאמר וחבי קתני באילו אוכל קליות דאפילו ^{כב} דמתחלה ועד סוף יותר מכדי איכיל פרס כיון דמי ^{כג} ואמרו ליה רבנן דעד שישאה בכדי איכיל פרס הוא ^{כד} פרס פטור ^{כה} לא דלמא קלולא קאמר ^{כו} דחבי קתני באישי ^{כז} איפסיק ביני וביני אבל ^{כח} דאיפסיק ביני וביני אע"פ ^{כט} איכילת פרס פטור ואמרו ליה רבנן כיון דמתחלה ועד סוף ^ל חייב ת"ש וחכמים אומרים עד שישאה ^{לא} בכדי איכילת

מנטרספין ואפילו היו האי שיעורא כולי יומא: א"ד לקולא קאמר
להליות דאס לא הפסיק ביעמים אלא בארצות הליות שדרון לאורבן

[illegible]

היוו לשון קרישן. כאשר בסמך קרישן (דוידע) בארשת ישראל לזכר לימיו ופחות כלל: בשמאל ר' יסמאל, כר', בשמאל לר' עקבא לא אטערן לאצמור ול' קמל וכו' חזל בענין אל' עברי: בשמאל סמך סמור י' ודברת סמך לשון בן ארם. בארשתן כמ' ודברת אל' ופחות ענין קרישית סמך י' ודברת סמך ענין: חזל דורו סמך קמל... מ' ודא מ'סמך קרישית: כאשר ילד אל' בבקורות תלמוד חזל ורביא וזל אשמי: סמך בשמאל חזל אל' מ'סמך קרישית: אל' וזל אל' כש' אל' וזל אל' סמך קרישית: כאשר

(א) ולבית ד: שבת פ"א, (ב) ולקמן
ת. שבת פ"א: ק"ב ק"ה, (ג) שבת
ק"ה, ולקמן ט"ז, (ד) ג"ל האוכלין
ק"י א"חא כחשני שבת שמית,
(ה) ויתר נראה ג"ל דרי אלסד,
(ו) ויתר ל"א, (ז) ודק ט"ז.

הגהות הב"ח

(א) נט' דל' בני אחר. ר'ב ור'בן
מסכת שטותא ר'ס ד' ל'ו:
(ב) ר'ס"ד דיה אחר ר'בנא ור'ב
קדוש ס' הסדר (אחר) מ'ה לא
אמרו לא אחר: (ג) ד'ה ס'ס
אמרו ור'בן אלא פלג ר'ב יהושע
לקרלא דלמינא קאחר הסדר:
(ד) ר'ס"ד דיה (כע"ל) ור'ס
ס' מחשבין אותו דלס אחר ור'
לא מחבין קרנן ונעדים כשאין
ס'ו מחשבין גמי ר'ס ס'ל' ור'ס
מחבין נחמן:

גליון הש"ס

רש"י ר"ה אם הפסוק כ"ה ע"ן
יחמל דף תח ע"ה חיד"ה
מדפסל:

רבינו גרשום

תחת כבש ודלי דלות כסה הוי תצ
 ויבין דלות דפרידי האיה תצ
 ויבין דלות ודלי ודלי ודלי ודלי
 כ"ד פרושות א"כ חד משיחס
 נתיב פחות ופלאן אסא"י אסא"י
 עשירית האיה פשוטה: אסא"י
 ורביא כולה מילא. בין דלות בין
 דלי דלות מילתא יליך מביא
 פרידי אסא"י (תחת) כבש ודלי
 קצ"ע חד פרושות כמארה אל
 חד פרושות ודלי: והני אסא"י
 שרס חבסא על דלות למידי
 שן שן יליך פלא. כמארה
 דהיינו כ"ד פרושות חס נתי
 על דלי דלות למידי חד שן
 על דלות דהיינו חד שן

[illegible][illegible]

טומואה ישנה יו! איכא מינו אלס טעמא משום דאדם נאחם על עצמו
 יילך היכא דאיכא קרנן כ' הכי אכל בטומואה גירדחא לא: **אמר**
בינא לעולם. טעמא משום מינו בחלצין ובבייתא מקדש איכא מינו
 לא נכסתי שובג אלס מויד וגבי טומואה דלא מויד ליה משום דליכא

מינו ולע"ג שדין ביה קרנן (סו וזכין)
 וטמאש אשכנז דלית חס מינו כו'
 אחריו וז' אכלת קדשים יכו כו'
 (ז) לא אחר. י' הרי"ה שהוא נחמן
 וטבור ואלו לאכול טהרות בינו וכו'
 עמנו אכלת חסדים לא יאכל דלמנא
 אמי לנאליה בטהרות: (נחמן). נחמן
 לאכול טהרות שהוא נוגע דלמנא
 עמנו יכו' אכל לחסדים (סו וזכין):
 חודס ר"ח כו'. יד' אכל מינו דמחמיתין
 לא אחר דעט וז' שגק' נומר לא אכלתי
 מחמיתין דעט ולומר חודס כו':

שאלתי. לחסד על נדרי ובהסתר
נטמאתי והכי קאמינא לא נטמאתי
עשיתי כן: נדריי, ידע אסא עבדו.
והוא ששערו ולא היה מייבץ לו אתה
הכריז שדמות נחמדת מיני הדומים

בעי אמר להון לא
ששת מורה ר"מ
שני שנים שנמאת
פסור דא בעי אמר
פסור מורה רבי מאיר
ים יודע אתה בעדות
ח: פסור (6) דא בעי
יות: אבל חלב וחלב
ר' יהודה ר' יורא אמאי
תא לא ר' יוחי חלב
מחולקות והבא העלם
תקשי ליה הכי טעמא

היה: (א) (ב) קמ"ל. ללחומרא קלמ:
ה"ב שטן מינין פטור פשיטא.
מדיסאס דאן מתרפס מירי דקמ
חד ופי ממחויין מכלל דרישא דקמ
ממז' אחד חייב דמערפס דין אחד
וממחוי אחד פשיטא: אין ידע
למי שצור. כלל חצי שיעור ודע
לא הירא ידיעה לחלק דלס חור ואכל
חצי שיעור ומערפס: כדכוס: שמי:
אוסוס. הירא מלכא דשמי:
מתנ' כמ' יסאס כדולן. למי
חולל וזמין דלמז ומערפס: כליל
אולל קליוס. מערפין אומין כליל
מפדרי לפירורי דקין קליוס ואוללן

אחת אחת וששית אחת ששית
 מטרופיט: פרס. מפרס עשירין לבית
 (30): כבר שחזר משלם לקב עשירין ונתן
 המענה. חצי כבר שחזר פרס לשון פרס
 ויחזר ד' ביט' אכל אולכין עשירין.
 נפסל דנוס מן התחורה וכן אכל כל
 פרס כלאמרן עשירין כפרו כיד
 עשירין (סס) וחצי חזיה לפסול לא
 הגיה: כנסה למקדש. ארביעית
 מקדש דהשום אולכין עשירין לא
 מציין אכילה מקדש: אס פסיק לא
 פסו שלם שחזר כבת אחת דביעית
 עשירין גב' לתורה. כאלו אולכין
 עשירין אחת אחת עשירין וכן כזהו
 מעשרים שחזר אכל כאלו וית והפסיק
 ולחזר לו אחת שש אכל חצי ית חזר
 אס אס שחזר מתחלה ועד סוף יותר
 מחד אכילה (30) פרס עשירין וכן

זהו לאו מצטרף ואם הפסוק לא מצטרף אפילו בכדי אבילות פרס:

אבל מה חלש ראינו כל התעסוקה אלא שלא היו יודעים מה היה צלבו ובגדיו מה
היה ויבגנו עדות אפשר שלא היה כדי הנהגה שלא נתקנו לשעבר וקראו שיהיה
הדיבור שיהיה בעל השפה אלא נתמסרו לשעבר ולא הורגו שם לשם עדות אלא
היה חלש והכל שיתקבלה בעיניהם אלא והכל ויפגלו ויבגלו מה נתקבלה לעד מה שיהיה
ויחזק לשלש ולשלוש עשרה אלא כי תחזקו אלא כי תחזקו ויבגלו ויחזקו מה שיהיה
החזק והשפחה של כל מה נתן חזקו אלא כי תחזקו ויבגלו ויחזקו מה שיהיה
החזק והשפחה של כל מה נתן חזקו אלא כי תחזקו ויבגלו ויחזקו מה שיהיה

[illegible]

(א) נראה דל"ל האומר תחשתי תחושתי. (ב) נראה דל"ל לא אלתרין. קרא להם דעייב תירי בעבד עבדי דבין דמליה כח חורין אינה ראיה להנשא אלא לעבד עבדי. (ד) ע"כ שייך לקי' יא ע"א.